

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **V. U. T.**, zast. JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2018, č. j. 4 Az 49/2016 - 70, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2016, č. j. OAM-497/ZA-ZA11-VL16-2016.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2016 č. j. OAM-497/ZA-ZA11-VL16-2016, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona o azylu.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že pokud by odkladný účinek kasační stížnosti nebyl přiznán, bylo by realizováno vyhoštění stěžovatele do Vietnamu, tj. do země, v níž se obává nebezpečí vážné újmy, a hájení práv stěžovatele v současném řízení před Nejvyšším správním soudem by tak ztratilo smysl. Stěžovatel poukázal na řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 Azs 4/2017, v kterém bylo zrušeno předchozí rozhodnutí městského soudu v dané věci, přičemž kasační stížnosti stěžovatele byl přiznán odkladný účinek. Stěžovatel se domnívá, že nepřiznání odkladného účinku by pro něj znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Zároveň přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti uvedl, že neshledává naplnění některého z důvodů § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku podané kasační stížnosti. Žalovaný má za to, že skutečnosti uvedené stěžovatelem v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou ztotožnitelné s nenahraditelnou újmu. Nebylo prokázáno, že by situace stěžovatele byla natolik výjimečná

oproti ostatním žadatelům v obdobném postavení, aby jeho kasační stížnosti měl být přiznán odkladný účinek. Žalovaný je přesvědčen o tom, že účinky napadeného rozhodnutí městského soudu neznamenají pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Přiznání odkladného účinku je vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy, kdy by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro cizince znamenaly nenahraditelnou újmu.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno.

[5] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny. Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku městského soudu, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany, do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocných a vykonatelných rozhodnutí správních orgánů nucen opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti. Pro řádný výkon ústavního práva stěžovatele na spravedlivý proces je třeba, aby mohl setrvat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd. Nejvyšší správní soud proto shledává především možnou újmu na výkonu práva stěžovatele na spravedlivý proces v důsledku nuceného opuštění České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou (kasační stížností) napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatele (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2013, č. j. 8 As 46/2013 - 36, ze dne 5. 9. 2011, č. j. 5 As 82/2011 - 92, a ze dne 5. 11. 2013, č. j. 5 As 81/2013 - 14, všechna uvedená usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Pokud jde o splnění uvedeného předpokladu, vychází zde soud z povahy věci, z obsahu spisového materiálu a z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, dostupném na www.nssoud.cz, kde dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného vykladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážít intenzitu brozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS).“

S ohledem na nutnost vycestování stojí v daném případě proti podstatné újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity.

pokračování

[7] Nejvyšší správní soud dále připomíná své usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, v němž uvedl, že „*odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu ke přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho částí), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho částí), ke jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo*“. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu